

Betta Eið, f. Næs, í Nesi í Hvalba 90 ár

Fulla navn hennara er Elisabeth Christina Frederikka Næs eftir ommuni, men vanligi verður hon nevnd Betta, sum omma okkara eisini var nevnd. Sum barn og upp í ungdomsárinum var hon altíð nevnd Betta hjá Martini, tí hon var dóttir Martin og Juliannu Næs og tí, at hon hevði tvey onnur systkinabørn nakað um sama aldur við sama Bettu-navninum, og tær spældu ofta saman. Tær vóru Betta hjá Johannesi og Betta hjá Sannu. Allar itu tær eftir ommuni, sum var úr Saltnesi – dóttir Jóannes og Súsonnu Petersen úr Saltnesi, sum ættarfólkið hjá teimum hevur stevnt hvørt øðrum til ættarstevnu í Saltnesi at minnast Jóannes og Súsonnu nú 4. august.

Hinar báðar Betturnar giftust – onnur heim á Skálabakka, hin til Keypmannahavnar. Betta hjá Martini var eftir í Nesi. Hon giftist við Frits Eið úr Porkeri, og tey bygdu sær hús í Nesi og fingi trý børn: Marjun, gift í Danmark, Martin, giftur í Nesi og Jórún gift á Hellurnar.

Omman átti 8 børn, sum øll fingi familju og tey 7 høvdu eina dóttur, sum varð uppkallað eftir ommuni.

4. august verður Betta Eið 90 ár.

Faðir hennara, Martin Næs, fór sum ungur – eftir at hava verið til skips í 12 ár og ein vetur á Føroya Fólka-háskúla, at handla í Nesi,

har eingin handil var fyrst í nítjanhundraðogtjúgu árunum. Men av at handla í so lítlari bygd – u.l. eini 18-20 húski – kundi hann ikki hava sitt livibreyð. Hann var tí við í øllum vanligum arbeiði í bygdini og róði út. Handilin – fyri ein stóran part – tóku konan og børnini sær av, so hvørt sum tey komu so frægt til. Og her kemur Betta inn sum tað fasta hjólið. Hon var næsteldst av systkjumunum.

Longu 11 ára gomul stóð hon i handlinum – viðhvørt einsamøll. Og hon hevur verið tann fasta hjálpin alla tíðina hjá faðir sínum og seinni hjá bróður sínum Manna Næs, sum tók handilin eftir faðir sín so leingi, møguligt var hjá honum at hava handil í so lítlari bygd fram til 1974.

Frá 14-16 ára aldri var hon mest sum tann fasta “ekspeditrisan”. Men hon vildi eisini kunna sær eitt sindur

út í annað umhvørvi. Hon tók tí húspláss í Vági hjá sóknar-fútanum Bernhardi Mortensen, sum hon sigur, vóru sær rík ár (1938-40).

Somuleiðis tað árið (1940-41) hon var í húsi hjá Várdís í Havn og til hjálpar hjá pápasystri Daniellu Mortensen í Havn (1941-42).

So var hon aftur í handlinum í Nesi í 4 ár og tók samstundis lut í øllum bygdalívinum, sum tá var: hoyggjaði, gekk til neytar, vaskaði ull, krudði nótaseið, var úti og dyrðdi, bar faðiri sínum døgurða inn í kolholið í Prestfjalli, var barnagenta hjá yngru systkjum sínum og so framvegis.

Men Betta vildi eisini hyggja eitt sindur út um landklovarnar. Hon fór tí í eitt ár í húspláss – stovugenta – í einum “herskapshúsum” úti á Lyngbyvegnum í Keypmannahavn, hjá gamla stjór-

anum Olsen og konu hansara, har hon var fagnað sum dóttir í húsinum árið 1946-47.

Men tá hevði sjómaðurin Frits Eið úr Porkeri bíðað nóg leingi. Hon kom tí heimaftur um veturin í 1947 at giftast.

Betta er nú millum tey elstu fólkinu í bygdini. Frits doyði fyri nøkrum árum síðan.

Hon hevur havt góða heilsu og verið við í øllum tí vanligu bygdarlívinum og hevur verið sera góð at heita á í øllum tí vanligu gerandislívinum, og somuleiðis hevur hon verið ein frægð hjá skyldfólki, grannum og bygdarfólki sum heild at rætta henni eina hond, har hevur staðið á nú, hon er einsamøll á ellisárum.

Hon hevur trúliga verið við í “bindiklubbum”, sjómansringi, og í mong ár limur í kirkjuráðnum. Í umleið 20 ár helt hon sunnudagsskúlan í Nesi. Hon fylgir væl við í bygdalívinum og minnst væl úr farnum tíðum.

Góða Betta! Okur seks systkini, sum eftir eru av nýggju og mong, mong onnur, sum eftir eru av teimum, sum hava livað saman við tær, og sum tú hevur umgingist í tínum lívi sum bygdarfólk, bera tær stóra takk fyri tað góða fyriddømi, tú hevur verið sum bygdarfólk okkara millum.

Okur ynskja tær framvegis góða heilsu og mong ár enn.

Johannes

Hjartaliga takka vit øllum tykkum, sum sýndu samkenslu og umsorgan, tá okkara elskaða dóttir, kona, mamma og omma

Gunnvá Mortensen

andaðist og varð jarðað.

Takk fyri blómur, kransar og gávur, og takk til tykkum, ið bakaðu og á annan hátt veittu stóra hjálp, tá ið minningarhald varð hildið í Kristiansund, og ervið varð hildið í Hósvík. Takk til tykkum, ið stukku inn á gólvíð ella sendu heilsan, og takk til tykkum mongu, ið fylgdu henni til hennara seinasta hvíldarstað.

Familjunnar vegna
Poul Anker, Katrin, Winnie, Tobias,
Hannemia og Sigurd

Stjórin ov stuttur

Hans Johannes á Brúgv, sum hevur verið stjóri á Vinnuháskúlanum í átta ár, fekk ikki starvið aftur

Randi Jacobsen

Millum tey tíggu, sum søkti stjórarstarvið á Vinnuháskúlanum, var Hans Johannes á Brúgv.

Hann hevur verið stjóri á skúlanum síðan 2004. Hann varð áramálssettur fyri fimm ár fyrt. Síðan varð setanin longd við tveimum árum og

síðan við einum ári aftrat.

Sambært reglunum skuldi starvið lýsast leyst nú.

Mánadagin fekk Hans Johannes á Brúgv eina uppringing við upplýsingini um, at hann ikki fekk starvið aftur.

Mentamálaráðið valdi í staðin at seta Vilhjálm Gregoriussen í starvið.

– Tað má eg bara góðtaka, men eg kundi hugsað mær at hildið fram, sigur Hans Johannes á Brúgv, sum ikki er beiskur.

Hann nevnr tí, at hin varð valdur millum annað, tí hann hevði Master útbúgving í leiðslu. Ta útbúgvingina hevur Hans Johannes á Brúgv eisini, men honum vantar at

gera høvuðsritgerðina.

Hans Johannes á Brúgv fýlist á tilgongdina við at seta starvið. Umsóknarfreistin var úti 22. mai, og hann veit, at innstillingin varð liðug 21. juni. Hví tað so skuldi aka meira enn ein mánað at seta starvið, skilir hann ikki.

Hann fer úr stjórarstarvinum 31. august.

Hans Johannes á Brúgv